

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobcu **E. G.**, bývajúceho v M., zastúpeného advokátom prof. JUDr. Jánom Klučkom, CSc., so sídlom v Košiciach, Ku Potoku 4, proti žalovanej **U. S. Steel Košice, s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Vstupný areál US. Steel, IČO: 36 199 222, **o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 20C/241/2006, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. marca 2015 sp.zn. 1Co/295/2013, takto

r o z h o d o l :

- I. Dovolanie **o d m i e t a**.
- II. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom (v poradí prvým) z 25. marca 2009, č.k. 20C/241/2006-143 v spojení s doplnčacím rozsudkom zo 4. mája 2009 č.k. 20C/241/2006-155 žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 39,84 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak s odôvodnením, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ zákon č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len „Zákonník práce“) bolo platné a obsahovalo všetky formálne náležitosti v zmysle zákona. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením z 9. decembra 2010 sp.zn. 4Co/89/2009, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že okamžité zrušenie pracovného pomeru sa viaže

na zavinené porušenie pracovnej disciplíny, pričom pri hodnotení intenzity porušenia pracovnej disciplíny súd prihliada nielen na osobu zamestnanca, ale aj na jeho doterajší postoj k plneniu pracovných úloh a tiež na výšku škody spôsobenej zamestnávateľovi. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal intenzitou porušenia pracovnej disciplíny žalobcom, odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil s tým, že v ďalšom konaní sa má s touto otázkou vysporiadať.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom (v poradí druhým) z 19. marca 2013, č.k. 20C/241/2006-278 žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobcovi v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce bolo platné a porušenie pracovnej disciplíny žalobcom bolo takej intenzity, že odôvodňovalo žalovanou zvolený spôsob skončenia pracovného pomeru. Súd svoje rozhodnutie založil predovšetkým na tom, že z hľadiska žalobcom vykonávanej funkcie člena vyšetrovacieho tímu, bola požiadavka zamestnávateľa na jeho morálne predpoklady vyššia ako u iného pracovníka. Ak sa teda žalobca z titulu svojho pracovného zaradenia stretával s vyšetrovanými osobami súkromne a rozprával sa s nimi aj o predmete vyšetrovania, vrhalo toto správanie žalobcu na neho tiež podozrenia. Ponechanie žalobcu v jeho funkcii až do uplynutia výpovednej doby by tak bolo v neprospech zamestnávateľa a mohlo by viesť k vzniku ešte väčších nemajetkových škôd, ktoré už vznikli tým, že celý vyšetrovací tím žalovanej stratil kredit, nakoľko ho obchodní partneri posudzovali cez osobu žalobcu, o ktorom vedeli, že požaduje finančnú protihodnotu za vyhladenie, resp. zmarenie dôkazov, ktoré v rámci vyšetrovania voči nim vyšli najavo. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca.

4. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 18. marca 2015 sp.zn. 1Co/295/2013, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom spor aj po právnej stránke vyhodnotil správne. Obrana žalobcu, že sa dopustil porušenia pracovnej disciplíny nevedome, bola podľa odvolacieho súdu vyvrátená svedeckou výpoveďou generálneho manažéra U. S. Steel pre bezpečnosť, ktorý podrobne popísal okolnosti zistenia možného konfliktu záujmov žalobcu vo vzťahu k obchodným aktivitám firmy jeho brata a dôkazmi zabezpečenými z hard disku služobného počítača žalobcu. Žalobca, osobne prítomný na pojednávaní počas svedeckej výpovede generálneho manažéra, na prezentované

závažné skutočnosti nereagoval a neoznačil ich za nepravdivé. Za takejto situácie odvolací súd vyhodnotil okolnosti porušenia pracovnej disciplíny žalobcom za zdôvodňujúce okamžité skončenie pracovného pomeru. S poukazom na intenzitu porušenia pracovnej disciplíny zo strany žalobcu bolo hodnotenie žalobcu zo strany zamestnávateľa v predchádzajúcom období, ako aj neexistencia vzniku majetkovej škody zamestnávateľovi bez právneho významu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

5. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Prípustnosť, ako aj dôvodnosť dovolania, výslovne odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). K odňatiu jeho možnosti konať pred súdom došlo podľa názoru dovolateľa v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nezaoberal jeho odvolacou argumentáciou. Obom súdom vytýkal, že pri skúmaní intenzity porušenia pracovnej disciplíny nepostupovali komplexne a neprihliadli na jeho doterajší spôsob výkonu pracovnej činnosti. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

9. Žalobca dovolaním napadol potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1 a 2, 3 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

10. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existenciu nezistil ani dovolací súd; nepreukázaná bola tiež vada konania namietaná žalobcom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

11. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva priznané občianskym súdnym poriadkom [napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

12. Žalobca videl odňatie možnosti konať pred súdom v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo dostatočne odôvodnené, pretože nereagovalo na jeho odvolaciu argumentáciu.

13. K tejto námietke dovolací súd odkazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods.1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

14. V zmysle citovaného stanoviska bola vada nepreskúmateľnosti rozhodnutia namietaná dovolateľom považovaná za tzv. inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá však v súlade s doterajšou konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu prípustnosť

dovolania nezakladala (pozri napr. sp.zn. 3 MCdo 16/2008 a 6 Cdo 84/2010, 5 MCdo 10/2010, 3 Cdo 166/2012, 4 Cdo 107/2011).

15. Len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch mohla nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladať vadu v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p., a to napríklad ak rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahovalo vôbec žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak odôvodnenie malo také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížia k „justičnému omylu“. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva totiž princíp právnej istoty môže ustúpiť iba výnimočne, a to za účelom zaistenia opravy základných väd alebo justičných omylov (pozri Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003) a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, ale nie z dôvodu právnej čistoty (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009). Po preskúmaní spisu dovolací súd nezistil, že by v prejednávanej veci bol dôvod pre uplatnenie (ako výnimky) druhej vety stanoviska R 2/2016.

16. Potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) spĺňalo kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. z hľadiska formálnej štruktúry a obsahovalo aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, pričom odvolací súd sa náležitým spôsobom zaoberal aj odvolacou argumentáciou žalobcu. Vzhľadom na zistené skutkové okolnosti porušenia pracovnej disciplíny oba sudy zhodne dospeli k záveru, že intenzita porušenia pracovnej disciplíny zodpovedala spôsobu ukončenia pracovného pomeru žalovanou. Odvolací súd sa veľmi podrobne venoval aj zdôvodneniu svojho právneho záveru a jeho úvahy v tomto smere sú zreteľné (viď odsek 1 str. 6 napadnutého rozhodnutia). Následne reagoval aj na odvolaciu námietku žalobcu, ktorou vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal posudzovaním spôsobu a výkonu jeho pracovnej činnosti komplexne (posledný odsek str. 6 napadnutého rozhodnutia) keď vysvetlil, prečo tieto okolnosti už neboli pre posúdenie sporu relevantné. Tvrdenia dovolateľa, že sa odvolací súd nezaoberal jeho odvolacou argumentáciou, teda neboli dôvodné, žalobca nimi len vyjadril svoju nespokojnosť s výsledkom sporu v jeho neprospech, ktorá ale nepostačuje na založenie vady konania v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

17. V danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2016

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová